

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 8. februar 2024
Kontor: Kontoret for Organiseret
Kriminalitet
Sagsbeh: Christina Husted Lundø
Sagsnr.: 2024-00602
Dok.: 3122659

Besvarelse af spørgsmål nr. 554 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 554 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. januar 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mikkel Bjørn (DF).

Peter Hummelgaard

/

Niklas V. Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 554 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere artiklen »Terrorsigtet LTF-medlem i Libanon "vil tage til Danmark", hvis der kommer en retssag« på nyheder.tv2.dk, 9. januar 2024, herunder sætningen: »Den efterlyste 32-årige mand, som er svensk statsborger, er samtidig tilknyttet det danske bandemiljø, hvor han er ledende medlem af den forbudte bandegruppering LTF, Loyal To Familia«, og vil ministeren på baggrund heraf redegøre for, om der er en risiko for at svenske statsborgere, der er medlem af bandemiljøet i Danmark, kan få dansk indfødsret ved erklæring, uden at PET og Indfødsretsudvalget forelægges sagen, og tilkendegive om dette er hensigtsmæssigt?»

Svar:

Der henvises indledningsvis til Justitsministeriets besvarelse af 30. januar 2024 af spørgsmål nr. 499 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Justitsministeriet har herudover til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, der har oplyst følgende:

”Det fremgår af indfødsretslovens § 3, at nordiske statsborgere (statsborgere i Finland, Island, Norge eller Sverige), der har erhvervet nordisk statsborgerskab på anden måde end ved naturalisation, kan erhverve dansk statsborgerskab ved erklæring, forudsat at visse krav er opfyldt, herunder bl.a. krav til vandel og bopæl.

Nordiske statsborgere, der ønsker at erhverve dansk statsborgerskab ved erklæring, skal i den forbindelse bl.a. have haft bopæl her i riget i de sidste 7 år samt opfylde et krav om, at de ikke inden for de sidste 7 år er idømt en frihedsstraf eller en foranstaltning, der kan ligestilles med frihedsstraf, jf. indfødsretsloven § 3, stk. 2, nr. 3 og 4.

Erklæring kan ikke afgives, hvis der verserer en sag mod den pågældende, hvor der af anklagemyndigheden er nedlagt påstand om udvisning, eller hvor anklagemyndigheden som vilkår for et tiltalefrafald har fastsat, at den pågældende udvises, jf. indfødsretslovens § 4 A, stk. 1.

Når en person erklærer sig som dansk statsborger, sker det således på baggrund af en række objektivt konstaterbare betingelser, som den erklærende skal opfylde. Der overlades ikke et skøn til Udlændinge- og Integrationsministeriet.

Årsagen hertil er, at grundlovens § 44, stk. 1, indeholder et delegationsforbud, som medfører, at det ikke kan overlades til administrative myndigheder at træffe afgørelse om tildeling af statsborgerskab, hvor der overlades et skøn til myndighederne. Det betyder desuden, at PET i en erklæringssag ikke kan foretage en vurdering af, om den erklærende kan være til fare for statens sikkerhed, da en sådan vurdering ikke alene vil bero på objektive konstaterbare forhold.

Det bemærkes i øvrigt, at de sager, der kan forelægges for Folketingets Indfødsretsudvalg, vedrører ansøgninger om dansk statsborgerskab ved naturalisation.

Baggrunden for, at vi i Danmark har lempeligere krav til erhvervelse af dansk statsborgerskab ved erklæring for statsborgere fra andre nordiske lande, er bl.a. den fælles nordiske aftale om statsborgerskab fra 1969, som løbende er blevet justeret. Danmark er efter den fælles nordiske aftale om statsborgerskab forpligtet til at gennemføre bestemmelser, hvorefter en statsborger i et andet aftaleland kan erhverve dansk statsborgerskab ved at afgive skriftlig erklæring, hvis en række betingelser er opfyldt.”